

DZWONIĄCY (1) *part praes act*

I sg m dzwoniącym.

Sł stp: zwońcy s.v. dzwonić, *Cn, Linde brak*.

Wydający dźwięki, brzmiący: Choćbym językami człowieczemi mówił y anielskiemi/ á miłości niemam/ zoftałem miedzią brzmiącą/ álbo cymbałem dzwoniącym [*aes sonans aut cymbalum tinniens*]. *BudNT 1.Cor 13/2[1]*.

Synonimy: brząkający, brzmiący.

Cf **DZWONIĆ**

BC